DOMSTOLENS DOM (fjerde afdeling)
25. september 1985 *

I de forenede sager 114 og 115/84

angående anmodninger, som Tribunal de commerce de Melun i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager

SA Établissements Piszko, J. Maroccini og Chambre syndicale nationale du commerce et de la réparation automobile (CSNCRA), på den ene side,

mod

SA Dammarie Distribution »Centre Leclerc« (sag 114/84)

og

SA Carrefour Supermarché (sag 115/84), på den anden side,

at opnå to præjudicielle afgørelser vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikel 3, litra f), artikel 5 og artikel 36,

har

DOMSTOLEN (fjerde afdeling)

sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne P. Pescatore, T. Koopmans, K. Bahlmann og T. F. O'Higgins,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: fuldmægtig D. Louterman

efter at der er afgivet indlæg af:

— sagsøgte i hovedsagen, SA Dammarie Distribution »Centre Leclerc« (sag 114/84) ved advokat Ph. Jousset, Laval;

— den franske regering ved S. C. de Margerie som befuldmægtiget, bistået af fuldmægtig I. Knock;

* Processprog: Fransk.

— Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved dennes juridiske konsulenter R.-C. Béraud og G. Marenco som befuldmægtigede, bistået af N. Coutrelis, Kommissionens juridiske tjeneste,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 14. maj 1985,

afsagt følgende

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

Præmisser

1 Ved to kendelser af 12. marts 1984, afsagt i to sager om foreløbige forholdsregler, indgået til Domstolen den 26. april 1984, har præsidenten for Tribunal de commerce de Melun i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt en række præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af traktatens artikel 3, litra f), artikel 5 og artikel 36, for at kunne afgøre, om en national ordning, der foreskriver en mindstepris på brændstoffer ved salg til forbruger, er forenelig med fællesskabsretten.

2 Spørgsmålene er blevet rejst under to retssager mellem, på den ene side, SA Établissements Piszko, der har hjemsted i Pringy, og Maroccini, som er indehaver af et automobilværksted i Pringy, samt Chambre syndicale nationale du commerce et de la réparation automobile, og, på den anden side, to selskaber, som driver en række supermarkeder, SA Dammarie Distribution »Centre Leclerc« og SA Carrefour Supermarché. Sagsøgerne i hovedsagerne har ved Tribunal de commerce de Melun nedlagt påstand om, at der ved kendelse træffes sådanne genoprettende foranstaltninger, som er nødvendige for at bringe en åbenbar retskrænkelse til ophør og at der nedlægges forbud over for de to sagsøgte selskaber mod at udbyde brændstoffer til salg og mod at sælge brændstoffer med ulovlige prisnedslag under de mindstepriser, som var fastsat ved ministeriel bekendtgørelse.

3 De to sagsøgte selskaber bestrider ikke, at de i februar 1984 har solgt superbenzin og normalbenzin under de priser, som er fastsat i arrêté ministériel nr. 83-58/A af

9. november 1983 om priser ved detailsalg af brændstoffer. De har imidlertid gjort gældende, at nævnte bekendtgørelse er i strid med fællesskabsretten og dermed ulovlig.

4 I sag 114/84 har den nationale ret forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 3, litra f), og artikel 5 i traktaten af 25. marts 1957 om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab fortolkes således, at de indeholder et forbud mod, at en medlemsstat ved lov eller administrative bestemmelser indfører mindstepriser for detailsalg af normalbenzin og superbenzin fra benzinpumpe?«

5 De præjudicielle spørgsmål i sag 115/84 lyder således:

1) Er mindsteprisordningen lovlig, når henses til det grundlæggende princip om fri konkurrence i EØF-traktatens artikel 3?

2) Kan en lovgivning om mindstepriser for brændstoffer begrundes i hensynet til beskyttelse af den offentlige orden i traktatens artikel 36?«

6 Spørgsmålene vedrørende fortolkningen af traktatens artikel 3, litra f), og artikel 5 har Domstolen allerede tidligere behandlet i dommen af 29. januar 1985 (Cullet, 231/83, Sml. 1985, s. 315). Domstolen blev under nævnte sag foranlediget til at udstrække sin prøvelsesret til bestemmelser om gennemførelsen af principperne i traktatens artikler 2 og 3, navnlig bestemmelserne vedrørende frie varebevægelser. Nærmere bestemt fortolkede Domstolen traktatens artikel 30, der nødvendigvis må gennemgås forud for artikel 36, som er nævnt i den nationale rets andet spørgsmål i sag 115/84.

7 Den i hovedsagerne omtvistede prisordning er den samme som i sag 231/83, bortset fra, at der ved arrêté ministériel nr. 83-58/A af 9. november 1983, som finder anvendelse på de faktiske omstændigheder i de foreliggende sager, for så vidt angår normalbenzin og superbenzin blev foretaget en forhøjelse af de fradragsbeløb, som skulle trækkes fra de maksimalpriser ved salg i detailleddet, der

var fastsat i medfør af den gældende ordning. Denne omstændighed rejser imidlertid ikke andre problemer med hensyn til fællesskabsrettens anvendelse end dem, der blev løst ved førnævnte dom af 29. januar 1985.

8 I nævnte dom fastslog Domstolen:

— EØF-traktatens artikel 3, litra f), og artikel 5 er ikke til hinder for en national ordning, hvorefter de nationale myndigheder fastsætter en mindstepris for detailsalg af brændstoffer;

— en sådan ordning er i strid med traktatens artikel 30, når mindsteprisen udelukkende fastsættes på grundlag af de nationale raffinaderiers overtagelsespris, og denne er afhængig af den officielle listepris, som udelukkende beregnes på grundlag af de nationale raffinaderiers kostpris, såfremt brændstofpriserne på de europæiske markeder afviger mere end 8% fra denne kostpris.

9 Hvad angår fortolkningen af traktatens artikel 36, statueredes det i samme dom, at en lovgivning, der foreskriver en mindstepris for brændstoffer, ikke kan anses for at være begrundet i et hensyn til beskyttelse af den offentlige orden i artikel 36's forstand.

10 Da der ikke i de foreliggende sager er fremkommet nye omstændigheder, henvises der med henblik på besvarelsen af de af Tribunal de commerce de Melun forelagte spørgsmål og mht. de præmisser besvarelsen er baseret på, tilnævnte dom af 29. januar 1985, hvoraf en kopi vedlægges denne dom.

Sagens omkostninger

11 De udgifter, der er afholdt af den franske regering og Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagernes parter udgør et led i de sager, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (fjerde afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af præsidenten for Tribunal de commerce de Melun ved to kendelser af 12. marts 1984, for ret:

1) **EØF-traktatens artikel 3, litra f), og artikel 5 er ikke til hinder for en national ordning, hvorefter de nationale myndigheder fastsætter en mindstepris for detailsalg af brændstoffer.**

2) **En sådan ordning er i strid med traktatens artikel 30, når mindsteprisen udelukkende fastsættes på grundlag af de nationale raffinaderiers overtagelsespris, og denne er afhængig af den officielle listepris, som udelukkende beregnes på grundlag af de nationale raffinaderiers kostpris, såfremt brændstofpriserne på de europæiske markeder afviger mere end 8% fra denne kostpris.**

3) **En lovgivning, der foreskriver en mindstepris for brændstoffer, kan ikke anses for at være begrundet i et hensyn til beskyttelse af den offentlige orden i traktatens artikel 36's forstand.**

Bosco Pescatore

Koopmans Bahlmann O'Higgins

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 25. september 1985.

P. Heim
Justitssekretær

G. Bosco
Formand for fjerde afdeling